

BALAMBAMBA

Hi havia una vegada, tres xiquetes que es deien Gisela, Mònica i Alejandra. Elles tres se'n van anar a un bosc per a fer una festa de pijama.

La primera nit de estar en el bosc van sentir un soroll, llavors van començar a cantar, per no tindre por, però cada volta el soroll era més fort i més a prop. Llavors, Gisela va dir:

—I si agafem la llanterna i fem jocs d'ombres?

I Mònica va contestar:

—Perfecte! A vore si així no tenim tanta por jugant quan fem ombres!

—Mireu, mireu, quina més hi ha —va dir Alejandra.

Van mirar l'ombra i van vore que no era les que elles estaven fent i llavors van començar a córrer fins on estava la tenda de campanya, es van gitar, van apagar la llanterna i van estar en silenci.

Però al matí van notar que algú obria la cremallera i van sentir una veu molt ronca que deia:

—No tingueu por, només vull ser el vostre amic. Vull jugar amb vosaltres, em diuen Balambamba.

Lavors Alejandra, Gisela i Mònica van jugar amb Balambamba. Tots junts s'ho van passar "xupi piruli" i Balambamba es va sentir feliç.

Conte contat, conte acabat i pel forat s'ha clavat.

Mònica Pico Garcia, de Benilloba

CEIP Verge dels Dolors de Benilloba

2n de Primària

